

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΕΤΡΟΠΗΣ
ΑΝΤ. ΛΙΤΙΝΑΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΙΩΑΝ. ΠΡΟΚΟΠΑΚΗΣ
ΕΜΜ ΤΣΙΡΙΜΩΝΑΚΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ Ε.Ο.Ρ.

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 32

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΕΔΡΑΙΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 20

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΟ "ΠΙΣΤΕΥΩ ΜΑΣ,"

Όταν τη φοβερή εκείνη νύκτα του Οκτώβρη του 1940 το θρασυ και τραχύ Ιταλικό τηλεγράφο και η άμεση ανανδρη και βάρβαρη επίδρομη άπηλοῦσε την Ελλάδα, σύσσωμος δὲ ὁ Ἕλληνας λαὸς με μιά ψυχὴ ἠνωμένος ἔδιδε τὴ μεγάλη ἀπήχηση "Οχι!" τὰ Ἕλληνικά νειῶτα ἔγραψαν τὴν ἀθάνατη ἐποποιήσιν: Ἀλβανικὸς βουνοκορφός, κανένας πραγματικὸς Ἕλληνας δὲν σέφηκε τὸ Κιβερνητικὸν καθεστῶς, τὴ Μεταξική δικτατορία, τὴν 4η Αὐγούστου.

Όλοι, ὡς ἕνας ἄνθρωπος, ξεχνώντας ἐσωτερικὰς διαφορὰς, ἀντιμετώπιζαν τὸν κατακτητὴν.

Όταν ὕστερα τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1941, τὰ νικηφόρα Ἕλληνικά ὄπλα δέχονταν τὴν Γερμανικὴν ἀπρόκλητη ἐπίθεσιν ἀπ' τὰ νῶτα μετὰ τὴν ἀτιμωμένην τῆς Βουλγαρίας, πάλιν τὰ Ἕλληνικά νειῶτα ἐνωμένοι, ἀπάντησαν τὸν πανίσχυρον γίγαντα, γράφοντας τόσες ἀφθαστες εἰς ἡρωϊσμὸν σελίδας τῆς ἀμύνης εἰς τὰ ὄχρα μας.

Όταν τὸ Μάη τοῦ 1941 ἡ Κρήτη ἀσπλη, ἐδέχετο τὴν ἐπίδρομὴν τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν ἐνωμένη πάλιν, μετὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν, ἔγραψε τὴν ἀθάνατην ἱστορίαν τῆς Μάχης τῆς Κρήτης ποὺ κατέπληξε τὸ κόσμον.

Ἐπακολούθησε ἡ κατοχὴ ἡ ντροπὴ, ἡ ὑποδούλωσις, ἡ μπότα, τὸ ταχυβόλο.

Τὸ Ρέθυμνο, ποὺ ἠνωμένο ἀντιμετώπισε τὸν σκληρὸν ἀγῶνα 28 Οκτωβρίου 1940—29 Μαΐου 1941 δὲν κατέθεσε τὰ λίγα ὄπλα ποῦχε ἢ κυρίως ἀπ' τὸν ἐισβολέα. Μ' ἀλύγιστη τὴν ψυχὴν, ἀναλάμβανε τὸ καινούριον ἀγῶνα ἀντιστάσεως κάτω ἀπ' τὴν ἰδιαίτησιν ποὺ στὴ μάχην τοῦ Ρεθύμνου ἀναδείκνυται. Λίγα—λίγα τὰ παληκάρια τ' Ἀλβανικοῦ πολέμου θαλασσοδαρμένα ἔφταναν σὶ Κρητικὸ ἀκρογιάλι γὰρ νὰ καταταχθῶν στὴ σημαία αὐτῆς, ἔτσι γίνετο μιά ὁργάνωσις πατριωτῶν. Χωρὶς

ὕλικὴ ἐνίσχυσις καμμιὰ, χωρὶς καθοδήγησιν, χωρὶς μεγαλόσχημος ἡγέτας, μ' ἕνα γνώμονα: Τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπελευθερώσεως.

Τὶ ἔκανε ἡ Ὀργάνωσις αὐτὴ ποὺ πῆρε τὸν τίτλον «Ε.Ο.Ρ.» Ἐθν. Ὀργάνωσις Ρεθύμνου στὴν ἱστανία 4χρονη σχεδὸν πάλιν, εἶναι ἔργον τῆς Ἰστορίας. Τοῦτο μονάχα λέμε. Κράτησε ἀσβεστή τὴν πατριωτικὴν φλόγα, βοήθησε τὴν συμμαχικὴν ὑπόθεσιν, κτίησεν τὸν Κατακτητὴν. Καὶ ἕνα ἄλλο σημαντικό. Πολέμησε τὴν πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ τὴ Κομματικὴν ἀνόμεσιν σὶ τὸν ἀγῶνα. Ὑψώσε σὶ τὸν πανελληνίον δρίζοντα τὴ ἀσύγκριτη ἀλήθειαν, «ἐν τῇ ἐνώσει ἢ ἰσχύϊ» καὶ πολέμησε τὸ φθοροποιὸν καὶ διαβητικὸν κομματισμὸν σὶ τὸν ἀγῶνα. Κάνεμε πόλεμον, ἔλεγε. Ἡ πολιτικὴ, τὸ κόμμα δὲν ἔχει ἐξέσιν. Ὁλητὴ ἢ Ἕλλάδα μπορεῖ νὰ κομαρώγῃ σήμερον τὴ Κρήτην, γιὰ τὴν ἀπόφυγαν τὸ Δεκεμβριανὸν ματοκίλισμα καὶ τὴν προδεκεμβριανὴν Ἐλαστικὴν τρεπίσιν.

Ἡ τιμὴ αὐτῆς ἵσως ἔχει σὶ τὸ Ρέθυμνο τὴν ἀφειρησὶν καὶ τὸ λίκνον τῆς. Καὶ μόνον αὐτὸ εἶναι τῆς Ε.Ο.Ρ. τὸ ἀσύγκριτον διαμάντι ποὺ πρῶτη πέρασε τὴν θέσιν τοῦ σὶ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα.

Ἐφυγαν ἀπ' τὴς γραμμὰς τῆς Ε.Ο.Ρ. μοχητές. Κλονίστηκαν ἀπ' τὴς σειρήνες, πίστεψαν σὶ τὴν ἀπατηλὴν καταγγελίαν. Φανατιστήσαν ὕστερα. Ἦθελαν νὰ λύσουν πρὶν φύγη ὁ Γερμανὸς τὸ πολιτικόν, τὸ πολιτικὸν ἢ ἔθνικόν τὸ Κοινωνικόν, τὸ οἰκονομικόν, τὰ χίλια, προβλήματα. Ὅμως οἱ πολλοὶ ἢ μεγίστη πλειοψηφία εἰς. Στὴς ἴδιες ἐπάλληξις.

Ἐτσι ἔφρασε ἡ ἀπελευθερώσις τοῦ Ρεθύμνου, ἡ νίκη τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ συντριβὴ τοῦ φασισμοῦ. Καὶ προχθὲς ἡ ἀτομικὴ βόμβα!

Ἡ Ε.Ο.Ρ. ἢ ἀγνή ἐνωσις τῆς ἀγνωστῆς ἰδέας, ἢ ἀκομμάτιστη συντροφιά ἢ ἀφα-

τρίασι φιλικὴ ἔτοιρία βρῖσκεται σήμερον κατὰ τὴν μεγάλην χαρὰ τῆς Νίκης, χωρὶς κομματικὴν δέμευσιν, χωρὶς πολιτικὴν ἢ πολιτικακὴν διαίρεσιν ἢ ἰρηνηκαὶ γαλήνιαν, ἔτοιμη μετὰ τὴν ἐνότιαν καὶ τὴν δύναμίν τῆς νὰ παίξῃ τὸ ῥόλον τῆς καὶ στὴν εἰρηνικὴν ζωὴν.

Τὸ Ε.Α.Μ., μετὰ τὰ μεγαλόστομα σχέδια ξέπεσε σὶ τὸν Δεκέμβριον, διαλυμένο δὲ τὴν ἀντιμετωπίζει τὴν Ἐθνικὴν περιφρόνησιν καὶ κατάρα. Οἱ μικρότεροι ἄλλοι ὁργανώσεσι ἀντιστάσεως, ἀνίγονται κ' αὐτὸν πελάγος τῆς πολιτικῆς θάλασσης ποὺ περιπλέκονταν. Ἐτσι τὸ μεγαλειώδες κίνημα ἀνιστασεως τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ κινιήσῃ κομματικὸν ἱπποδρόμιον. Ὅτιοι κατάντια.

Σήμερον ἡ Ε.Ο.Ρ. ἀρχίζει μετὰ τὴν καινούριαν ἐμφάνισιν τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» τῆς μίας καινούριας δρόσης, σὶς ἴδιες γαμμές, σὶς ἴδιες κατευθύνσεις, σὶ τὸ ἴδιον πρόγραμμα.

Δὲν εἶναι ὄργανον κανενὸς κόμματος καμμιᾶ: παρατάξεως. Δὲν εἶνε ὡς ἄριστον ὡς δεξιὸν φύλλον. Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς Ἐθνικῆς Φωνῆς τῶν ὁργανωμένων μελῶν τῆς Ε.Ο.Ρ. Ἐἴτε σὶ τὸ βουνόν, εἴτε σὶ τὴ πόλιν καὶ τὰ χωρία πολέμησαν θετικὰ τὸν κατακτητὴν. Αὐτῶν τὸν πόθον τὴς ἐκδιώξεως καὶ τὰ ζητήματα καὶ τὰ παράπονα μετὰ νομιμοφροσύνην καὶ σύνεσιν θὰ διεξηγηθῶν.

Δὲν εἶναι οἰκονομικὸν συγκρότημα, ὡς τὸ κομματικὸν ἐπιχειρήσιον. Εἶναι τὸ βῆμα τοῦ Ἐθνικοῦ ποὺ στήριζεται σὶ τὴν δραχμὴν τὴν καὶ μόνον. Εἶναι ἡ ἐξελιγμένη μορφή τῆς ἐθνικῆς δημοσιογραφίας. Πρῶτα τὸ ἀξέχαστο «Δελτίον» γραμμένο σὶ τὸ σκοτιάδι, μετὰ τὸ καινὸν καὶ ὕστερον, ἢ «Πατρίς» τοῦ πολιγράφου. Χθὲς ἢ δισεβδομαδιαία «Ἐθνικὴ Φωνή». Σήμερον ἡ καθημερινὴ ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ ἢ ἔφημερίδα ὄχι μόνον τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ἐθιμοῦ, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑαυτὴν, ποὺ ἀγαπᾷ, τὴν ἀλή-

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΝΥΠΝΙΑ

—Νὰ πάη ἀλήθεια ἢ ὄργη! Δὲν φτάνει ποὺ ἢ σκληρὴ βιοπάλη βασανίζει τοὺς ἀνθρώπους στὴν καθημερινὴν ζωὴν τους, μετὰ τὴς ἐναλλασσόμενης μεταπτώσεως τῆς, δὲν ἀρκεῖ ποὺ ἢ ἀπαίτησις νὰ ὀρθοποδῆσιν καθέννας μετὰ τὴς ἀπέφεις τοῦ καὶ τὴς ἀντιλήψεως τοὺς προσκροθεῖ σὶ τὸ σκληρὸν βρόχο τῆς κοινωνικῆς ἰσοροπίας καὶ τῆς εἰρησθέντος πλαστικαγοροῦ σὴς γραμμῆς, παροπαροξύνοντα, μὰ ἤλθαν τὴν ἰστανία καὶ τὰ ἄλλα βέβαια, τῆς νύκτας, μετὰ τὸν ἐπιπλέον καὶ τὸ ὄνειρό τῆς, νὰ τα ρίξουν μετὰ τὴς ἀντιθέσεως καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν νὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἐπιτήνουν τὸ μαρτύριον τῆς ἢ μέρας νὰ τὴν νύκταν.

—Ἐτσι ἔβρεγμένοι τὴν ἡμέραν καλεῖται σὶ τὸ ὄνειρό του τὴν νύκτα, ὁ διαψασμένος ἐπιπλέον βὰ σὶ τὴν πελάγη—ὄχι εὐτυχίας μὰ γλοκοῦ νεροῦ, καὶ πολλὰς φορές πνίγεται στὴν πραγματικότηταν, ἀλλὰ...σὶ τὸν ἀρωματισμένο καὶ ἰδίαν...παραγωγῆς, ὁ δαρμένος...Ποῦς...δὲν ἐκδικεῖται, ὁ ἀποτυχημένος ἐπιπλέον θοισιμβεύει καὶ δὲν ἔξω κ' ἔγὼ πῶσας περιπτώσεις νὰ ἀπαριθμήσω, ὄνειρων ποὺ εἶναι καὶ μένον...

θεία στὴν ὑψηροσὶαν τῆς ὁποίας ἀφωσιωμένη θάνατι ἢ ἐφημερίδα. Τῆς ἀλήθειας χωρὶς φόβον καὶ πάθος.

Τὸ ζωτικὸν ζήτημα τοῦ τόπου, οἱ ἀνάγκες τοῦ, θὰ ἐρυνώνταν καὶ θὰ διεξηγηθῶν ἀπ' τῆς σιήτης τῆς μετὰ ἀντικειμενικότητα.

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀγῶνα, τοῦ μεγάλου ἀγῶνα μας, θὰ γύρη μετὰ νέους ἀγῶνας. Ἡ «Ἐθν. Φωνή» θὰ συνεχίσῃ τῆς προσπίθεις τῆς σὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτό.

Ἀκομμάτιστη, ἀχωματιστὴ ἢ «Ἐθν. Φωνή» θὰ κτυπᾷ κατὰ κομματικὴν ἰδιοτέλειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν γιὰ τὴν πιστεύει πῶς, μετὰ τὴν ἀνατολήν, διὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐρφευ ἔσεως τῶν αἰώνων, ἐνὸς καινούριου φωτός, ποὺ θὰ ζεστάνῃ καὶ θὰ φωτίσῃ καὶ θὰ διώξῃ τὰ σκοτιάδια ποὺ προκαλοῦσαν τοὺς πολέμους καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καίσεως ποὺ δὲν θὰ ἀνίξει ὡς στὴν ἄραν δεξιὸν ὡς καὶ ἀριστεράν: Ἐνας καινούριος κόσμος θὰ ἐξεροβάλλῃ γρήγορα μετὰ τὴν ὥραιαν Νίκη τῶν ἠνωμένων. Ἀναμένοντες τὴς σερβα

πάντα τέτοια.

Καὶ ἔσπιν ὁ...κοιμισμένοι Τρίβει τὰ μάτια τοῦ ὡς τὴν ὡρα ποὺ θὰ ἀνοίξουν, δοῖσεται στὴν σκληρὴν πραγματικότητα, στὴν ἀντίθεσιν τοῦ δημιουργήματος τῆς φαντασίας τοῦ μετὰ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τοῦ, καλ...ἐκνατρίβει τὰ μάτια τοῦ.

Ἐπειδὴ ὁμως τὸ ὄνειρό τοῦ εἶναι δικ' τοῦ, θέλει νὰ τὸ χαίρεται ἀλήθεια καὶ νὰ τὸ διαλλάξῃ.

Τὸ ξαναφαίρει λοιπὸν στὴ σκέψιν τοῦ καὶ ζητεῖ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Νὰ γίνῃ δηλαδὴ ἔμφηνευτῆς τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ. ὄνειρος κριτής, μετὰ μιά λέξιν.

—Καὶ ὕστερα: Ἐρωτᾷ καὶ πῶς:

—Ὑστερα παίρνουν τὰ μυαλά του ἄερα, ἂν πιστεύει σὶ τὸ ὄνειρον, φοροκάνει καὶ κορδώνεται, ξεφεύγει ἀπὸ τὴν πραγματικότητα καὶ μεναπιδά ἂν καὶ ἔυπνιος ἐπὶ...κοιμισμένου κατὰ στασιν.

—Καὶ ὕστερα: Παρατηρεῖ δούτερος.

—Ὑστερα, κάποιος βρῖσκει τὰ πάντα καὶ τοῦ τὴς ὄργης—τὴς βλεφαρῶδες δηλαδὴ, — μετὰ τὴν ψυχρολουσίαν ἐπὶ αὐτῆς ἔσπιν καὶ δὲν ἔκινῃται, ἐκτός ἂν τοῦ ἂν ἐσε τὸ παιχνίδι.

—Τὴ κατὰ ἀλήθειαν νάχης παρολογία ἐνύπνια καὶ πρὸ καντῶν νάσαι καὶ κακὸς ὄνειροκρίτης!...

Π. ΚΕΔΡΑΙΟΣ

ρότατες ἐξελίξεις τῆς Μεγάλης αὐτῆς ἐποχῆς μας, ἂς παραμείνομεν ἠνωμένοι ὁπως καὶ στὴν σκλαβιά μετὰ τὴν γνώριμη ἀλληλεγγύη καὶ ἀδελφωσύνη. Καθῆκοντα ὑψηλὰ μετὰ ἐπιτάσσειν. Μ' αὐτὸ τὸ πιστεύω, ἢ «Ἐθν. Φωνή» μετὰ τὴν καινούριαν τῆς ἐμφάνισιν στέλνει σὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἰδὸν πρὸ θερμὸ καὶ ἐγαρόδιον χαιρετισμὸν.

Ἡ «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»

Ο ΚΟΥΒΟΣ

Τὸ θερίον ὑπὸ κενυθῆν, ὁ Ἄρχηγός τῆς Γκεστάπο ὁ κίνδυνος τοῦ ἀπαισιῶ Χάρτμαν, ὁ προγραφεύς τῶσων καὶ τῶσων Πατριωτῶν συνελήφθη καὶ ἐδρίσκειται τὴν εἰς τὰς φυλακάς τῆς πόλεως μας.

Ἡ Δικαιοσύνη τὸν κρατεῖ τὴν ὡρα σὶ τὴν γῆρα τῆς καὶ πρέπει νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὰ πεπραγμένα.

Παράδειγμα ὡς εἶπεν τῶν στυγνῶν συνεργατῶν τοῦ ἔτσι πρέπει καὶ ἢ τιμωρῆσιν τοῦ νὰ εἶναι παραδειγματικὴ.

Τὸ Πατριωτικὸν αἰσθημα θὰ ἱκανοποιηθῇ τότε μόνον ὡς εἰ Προδότες τοῦτο, κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς, τιμωροῦν κατὰ τὰ ἔργα τοῦ ἐκαστοῦ ποὺ

2α Σελίδα

Τύποις ΚΑΔΑΤΣ